

LONTOON KONFERENSSISTA

Esitämme lyhennettynä VSDTP:n edustajan kirjeen:

„Lontoo, helmikuun 14 pnä 1915. Sain viime yönä Internationalen Britannian jaoston sihteeriltä konferenssin osoitteen vastaukseksi kirjeeseeni, jossa olin ilmoittanut osoitteeni ilmaisematta mitään halua tulla kutsutuksi. Päätin lähteä yrittääkseni lukea deklaraation. Tapasin siellä esereistä Rubanovitshin (sosialishovinisteja), Tshernovin ja Bobrovin „Myslista”; Organisaatiokomiteasta Maiskin, joka oli valittu edustajaksi yhdessä Martovin kanssa, — viimeksi mainittu ei saapunut, kun ei ollut saanut lupatodistusta. Edustajia oli Englannista 11 (Keir Hardie puheenjohtajana, MacDonald ja muita), Ranskasta 16 (Sembat, Vailant y.m.), Belgiasta 3 (Vandervelde y.m.).

Puheenjohtaja avasi konferenssin ja ilmoitti, että konferenssi on kutsuttu koolle mielipiteiden vaihtoa eikä päätöslauselmien hyväksymistä varten. Muuan ranskalaisista ehdottaa oikaisua — miksei *enemmistön* mielipidettä vahvistettaisi päätöslauselmalla? Hyväksyttiin vaitiololla.

Päiväjärjestyksessä: 1) kansakuntien oikeudet — Belgia, Puola; 2) siirtomaat; 3) rauhan takeet. Valitaan valtakirjavalioikunta (Rubanovitsh y.m.). Päätetään, että yksi kunkin maan edustaja tiedottaa lyhyesti sotaan suhtautumisesta. Otan puheenvuoron ja esitän vastalauseen sen johdosta, ettei ole kutsuttu Kansainväliseen sosialistiseen toimistoon kuuluvaa puolueemme virallista edustajaa (tov. Maksimovitsh⁶⁸ on jo kauan, toista vuotta, edustanut puoluettamme Kans. sosial. toimiston jäsenenä ja asuu vakinaisesti Lontoossa). Puheenjohtaja keskeyttää vedoten siihen, että on

kutsuttu kaikki, „joiden nimet tunnetaan”. Protestoin toistamiseen sen johdosta, ettei varsinaisille edustajille ole tiedotettu. Sen jälkeen vetoan Manifestiimme (ks. „Sotsial-Demokrat” № 33, „Sota ja Venäjän sosialidemokratia” *), jossa esitetään yleinen suhtautuminen sotaan ja joka on lähetetty Kans. sosial. toimistolle. Ennen kuin puhutaan rauhan ehdoista, on tehtävä selväksi, millä keinoin siihen ruvetaan pyrkimään, ja sitä varten täytyy saada selville, onko olemassa yhteinen vallankumouksellinen sosialidemokraattinen pohja, neuvottelemmeko me niin kuin shovinistit, pasifistit vain niin kuin sosialidemokraatit. Alan lukea deklaraatiotamme, mutta puheenjohtaja ei anna minun lopettaa, vaan ilmoittaa, ettei asemaani edustajana ole vielä selvitetty (!) ja että he eivät ole kokoontuneet „arvostelemaan eri puolueita” (!!). Ilmoitan, että jatkan puhettani valtakirjavaliokunnan selostuksen jälkeen”. (Deklaraation teksti, jota meidän ei annettu lukea, julkaistaan ensi numerossa.)

„Vaillant, Vandervelde, MacDonald ja Rubanovitsh ilmoittavat lyhyesti yleisen kannan. Sitten valtakirjavaliokunnan selostuksen jälkeen Maiskia kehotetaan päättämään, voiko hän yksin edustaa Organisaatiokomiteaa, ja minulle „annetaan lupa” osallistua konferenssiin. Kiitän konferenssia „ystävällisyydestä” ja aion jatkaa deklaraation lukemista saadakseni selville, voinko jäädä. Puheenjohtaja keskeyttää kieltäen asettamasta konferenssille „ehtoja”. Silloin pyydän lupaa tiedottaa, minkä syiden vuoksi en tule osallistumaan konferenssiin. Pyyntöni hylätään. Siinä tapauksessa sallikaa ilmoittaa, että VSDTP ei osallistu konferenssiin, ja syiden selitykseksi jätän puheenjohtajalle kirjallisen lausunnon. Kokoan paperini ja poistun...

Puheenjohtajalle jätettiin Latvian sosialidemokratian Keskuskomitean puheenjohtajan (Berzinin) ilmoitus, että hän yhtyy täydellisesti meidän deklaraatioomme”.

Konferenssin edustajia on kielletty tiedottamasta mitään lehdistölle, mutta tämä ei tietenkään koske tov. Maksimovitshin poistumista, ja lehti, johon Keir Hardie kirjoittelee, „Labour Leader”⁶⁹, mainitsi Maksimovitshin poistumisesta ja yleispiirtein hänen kannastaan.

* Ks. tätä osaa, ss. 11—20. Toim.

Lontoon konferenssiin ja sen päätöslauselmiin meidän on tilan puutteen vuoksi palattava seuraavassa numerossa. Toistaiseksi panemme merkille, että konferenssin päätöslauselmat, jotka vain verhoavat sosialishovinismia, ovat aivan kelvottomia.

Kuva venäläisestä edustuksesta: Keskuskomitea ja latvialaiset sosialidemokraatit esiintyvät päättäväisesti ja selvästi sosialishovinismia vastaan. Likvidaattorien Organisaatiokomitea pysyttelee piilossa tai hyörii jaloissa. Sosialistivallankumouksellisilla „puolue” (Rubanovitsh) esiintyy sosialishovinismin *puolesta* ja „Mysl” (Bobrov ja Tshernov) on oppositiossa, josta annamme arviomme, kun saamme tietää, millainen on heidän lausuntonsa.

„Sotsial-Demokrat” № 39,
maaliskuun 3 p:nä 1915

Julkaistaan „Sotsial-Demokrat”
lehden tekstin mukaan
